„EUROPE DOESN'T HAVE LONG" - MUST WATCH SPEECH: Civil War Expert Professor David Betz Speaks Out

s://www.youtube.com/watch?v=_VTO1PIyks8 30 mín.

Ali Tabrizi is an Orthodox Christian of English/Iranian heritage and a filmmaking background, interested in exploring issues of philosophy, culture, politics, and theology.

Hlaðvarp: https://www.youtube.com/@iamalitabrizi

Kafli 1: Introduction to the conflict

ALI: I don't think that civil war can be avoided. I think uh the minds of responsible smart people like yourselves now should be on mitigation strategies. This is going to happen in my opinion probably sooner than you think. Oh my gosh. All right. I know I've said this in the past, but if I had a button that I could press that would make everyone in Europe watch this speech, I would be pressing that button like nobody's business.

This is a guy called Professor David Bett and he is an expert on civil war. He doesn't believe that it's a theory that Europe will erupt in civil war. It's a certainty. It's going to happen very very soon. And the only thing he believes you can really do now is mitigate the damages and try to prevent how long this civil war will last, which incidentally he believes in the UK civil war will last around 11 years. He also says that Ireland is probably the most likely country to fall into civil war first followed by various other European nations.

Now, I do not detect an ounce of exaggeration in this guy's words. The speech is filled with facts and data and anecdotes to other conflicts, and it is very detailed. He breaks down the entire process of what's going to happen first. And I can see why this has gotten well over a million views in no time at all. There are a lot of golden gems in the middle and towards the end of this speech.

You're not going to want to skip this one, and you're not going to regret watching the entire thing. It is packed full of value, and you're going to want to share it with as many people as you know by the end of this. Trust me. Now, at the end, I also have a lot of stuff to say, so stick around. We're going to watch the whole thing, and this is going to enlighten you about the situation in Europe. Let's go.

Kafli 2: Professor Betts' analysis

David: The title of tonight's talk, I can see on the screen, has a question mark uh at the end of it. And I don't think it needs to be there because I believe that Europe is on track for civil war. And I'll explain why that is the case in a moment. For a start though, I would like to address a question that almost always comes up when people accept the argument presented to them, which is in which country, David, do you think this is going to happen first?

The short answer is that it's a very tight race. Sweden, France, Germany, Spain, Britain, others uh are all strong contenders to win this dismal race. But if forced to guess, uh, with all respect to my co-panelist, I would choose Ireland because it has a relatively recent history of civil conflict, a tradition of nationalist martyrdom, and and a spectacularly tonedeaf political establishment.

The extended answer, though, is that it doesn't really matter uh too much who goes first because once it kicks off any place, it is quite likely to spread to every place. One of the strongest predictors of the likelihood of civil war occurring in any country is whether there is one occurring in a neighboring country. In my talk this evening, I'm mostly going to talk about Britain because that's the case I know most well. I live there and most of my detailed research is on that uh is on that subject.

Wherever you are from in Western Europe, however, you will recognize elements of what I'm talking about. I am certain from your own national experience. Moreover, should some of you be from even more distant quarters of the Western world, the United States or Canada or even far off Australia, I know that you will feel something the same.

The matter is, in my opinion, in the largest sense that the crisis of the Western world today is a kind of civilizational hangover brought on by the slow motion collapse of the modern project which began something over 200 years ago. I say all that now at the start because while I'll be talking about recent polls and studies and newspaper headlines of of recent vintage showing matters of concern and the like, it is important to stress that the most important drivers of the coming civil war are structural and long-term.

It took a long time to break the foundations of Western self-belief, prosperity, and competency. If you care about those things, you are likely very, very angry. As Carl Pauper warned, unlimited tolerance must result in the destruction of tolerance itself. So that anger is understandable if you feel it. It will take a long time to fix the damage that has been done. And in answer to some the the questions that have just been posed, I'm not sure it is in fact possible to fix it.

Let's go to Britain. Britain [clears throat] today is in the condition of what the American writer Samuel Francis called anarcho tyranny. This may be defined as a condition of government which combines two apparent opposites. First, oppressive power against the innocent and second, paralysis in performing core duties of government.

This [snorts] may be seen most obviously in the generationlong failure to prevent, to punish, or even to seriously investigate the mass rape, trafficking, torture, and murder of primarily white working-class children by primarily Pakistani community-based sexual torture networks, combined with the increasing determination to repress the habitually law-abiding native

population through censorship, through hate crime, crime enforcement through social engineering and frankly 1984 levels of surveillance.

More generally, every aspect of the political economy is in crisis or in incipient ruin. Nothing works. Britain has been broken. So where does that lead us? Broken Britain or indeed shattered Britain as a recent report put it are common ways of describing the current situation. The appropriate academic term is factionalized, which is worth briefly defining conceptually.

Factionalism is a condition of society in which the titular group, the titular nation, tribe, what have you, divides or splits into smaller, nearly always competing subgroups that pursue their own interests and their own goals as a greater priority than or sometimes in direct contradiction with those of the larger group. You can consider it a spectrum.

On the one end of the spectrum, you have a) *normal politics* followed by b) *contentious politics*. Then comes c) *issue factionalism*, d) *polar factionalism*, e) *militancy*, and then f) *civil war*.

Normal politics doesn't need a lot of explanation. Under normal political conditions, nobody bothers to question legitimacy. It's a it's a fundamental assumption. As an example of contentious politics, you might consider 2011's Occupy Wall Street and other global anti-usterity movements.

c) Issue factionalism is when competing groups start to form around discrete substantive issues such as abortion or the death penalty.

d) Polar factionalism occurs when polit when political competition shifts from disagreement over specific issues to entrenched symbolic identity cleavages.

e) Sustained polar factionalism produces social breakdown which is typified by the emergence of militancy which is effectively organized coercive action.

Unless government by whatever means at that stage restores its legitimate monopoly of violence, then the next step is civil war.

Britain currently is in a state of polar factionalism. It's not quite at the point of societal breakdown, but we are already observing outbreaks of militancy from some groups. At this point, it's worth going back for a moment to Francis's concept of a narco tyranny because it's very important, I think, to note that anarot tyranny arises not simply out of incompetence, but because elite interests are served by weakening self-government, by eroding traditional institutions and middle middle class stability.

To reiterate, the current explosive configuration of society did not occur naturally, nor did it arise democratically. It developed as a direct result of elite choice. More than any other issue,

as we've heard, policy on immigration exposes the duplicity of elites and the resulting depth and breadth of the canyon between governments and the governed.

Since 1945 in Britain, both the Conservative Labor and Labor parties repeatedly promised in their election manifestos to deliver only managed uh and controlled immigration. Yet both oversaw net mass migration exceeding 200,000 annually for about 17 years each. [snorts]

According to great replacement theory, white European populations are being systematically replaced by non-white immigrants through deliberate policies of mass migration and higher birth rates amongst minorities.

The idea is derided in polite company. Uh but according to a 2000 2023 survey in the UK, approximately 32% of adults believe it to be uh real. I would be astonished in 2026 if you did that poll again if the number was not considerably greater than 32%.

Is it any wonder then that so many uh here to for completely normal people now talk about betrayal and so vitriolically aim the word traitor at national political leaders. I would say no. People are angry and they are right to be so. But the people at whom they are angry are far from repentant.

First then, I think I suppose that we are on a track for a peasant revolt, a conservative uprising in which the ruled seek to punish their rulers for violating their obligations under the social contract and for changing the existing rules of the game against their wishes.

It will look something like Italy's years of lead, the dirty wars of Latin America, or some may or maybe more the troubles in Northern Ireland, but on a uh larger scale. What is already a guarded society will become a radically even more heavily fortified society as elites seek protection by more walls, more guards, and more surveillance. that is going to be bloody.

In red team simulations of this sort of conflict which we have done, we find that the that the red teams usually decide to target judges and media figures in the first instance. These targets chosen on account of their relatively unguarded condition and accessibility, a product of uh the mistaken expectation of security on their part.

Another key factor is their perceived centrality in two often invoked grievances, two-tier justice and media bias or media manipulation.

The second thing that is going to occur is the bulcanization of British life along ethnic lines. I'll slow down.

The second thing that is going to occur is the bulcanization of British life along ethnic lines. What I call assortative movement is in fact already occurring in some ways quite obviously in places like Tower Hamlets in London, Spark Hill in Birmingham and a dozen other places across

an east-west strip of the north of the country which are already effectively ethnic on enclaves, zones of negotiated policing with parallel legal systems, alternative economies and as the recent rape gang inquiry illuminated zones of endemic and large-scale outgroup sexual predation.

Somewhat less obvious is the acceleration of white flight from the major cities and particularly the spread of the phenomenon uh to the more affluent. This ought to be more generally frightening in government. There are plenty of people who understand fully the gravity of the situation, though it is still career-wise terminal to speak about it openly.

But that awareness is what scared them so greatly about the raise the flag movements uh which are ongoing. When already divided communities start to demarcate their territory in ways such as that, it is a strong soci sign that that society is approaching its flash point.

The main tactic in this second sort of civil civil war, the balkcanized form of civil war will be a very old one. It will be the siege of urban areas with a few 21st century twists. In many ways, it will be reminiscent of the siege of Sarajevo, but much more dominated by paramilitary actors using system disruption tactics, most importantly, infrastructure attack to degrade or destroy the life support systems of urban non-native enclaves.

The political object of this conflict is very simple or the in this conflict is very simple. It is to compel non-natives to leave. The strategy is to create conditions of life in the cities that are so intolerable that leaving is preferable to staying. The tactics are relatively simple. They require few sophisticated weapons uh or in fact no weapons and are quite hard uh and are quite hard to guess uh to guard against.

When [snorts] I say uh uh it requires no weapons, the appropriate weapons for infrastructure attack are things like angle grinders, sledgehammers uh and perhaps uh acetylene torches and the like. It's not an implausible theory of victory because its central premise which is the instability of the modern urban condition at the best of times is something which scholars of urban studies have been warning against for 50 years already.

Again, in red team simulations of this sort of conflict, players often resolve on attacking the fuel dis the fuel distribution system, particularly the petrol stations of cities that are targeted for disruption. Again, the logic is simple and devastating. [snorts] Fuel systems are easy to attack. They're flammable, if not explosive by definition. They are difficult to repair and expensive to replace.

In fact, they're impossible to replace in civil war conditions where there is no insurance available.

[snorts] Moreover, disruption of fuel has very rapid knock-on effects on everything else logistically, most importantly, the food distribution system, which is the traditional weapon of siegecraft. In summary of what I've said so far, there's a lot of tinder. The country is a powder cake. You can choose your own metaphor. What will be the spark?

The truth is that it is in the nature of sparks that no one can predict them precisely. Southport might have been one, which explains why the government reacted in the manner that it did, in a panic, betraying all the classic signs of decisionmaking under fear. Tunnel vision, bias amplification, and cognitive overload.

The trouble is that there's no shortage of potential flash points because when you pile up the tinder everywhere, it's bound to catch light somewhere and to spread. I'm coming to the end.

Where does bulcanization lead us? I see two strong possibilities here. The first is that it leads effectively to the extinguishment of Britain in the sense of a coherent cultural entity dominated by people genuinely sharing the titular identity of British.

The second uh possibility is that it leads to largecale and widespread civil war as I have described with three primary belligerent. I've mentioned already the likely strategy and tactics that will be adopted. I think in the time remaining I'll just say a few words about the role of government.

When revolutions occur probably the most important determinant of outcome is which way the army or security services generally decide to d to direct their loyalty. If it sticks with the government then elites generally prevail. If the army goes with the people, then elites generally fail and they go to Madame Guillotine.

If [snorts] it stays neutral, then events might favor either side. What I'm about to say then is controversial because I do not think that in the common conflict, the military is going to play a decisive role. There are good reasons to conclude this. Some of may surprise you.

First, as is well known, Western armed forces are by historical standards today very small. They are also very focused on external expeditionary warfare, not domestic action. Second, police forces are also small and that fraction of the police force which is spec specifically trained and equipped for the most arduous public order policing tasks is very very small indeed.

On top of that, the strengths in undercover policing and infiltration, which used to be based on old special branch, have been eviscerated. We know this because of evidence produced by the ongoing undercover policing inquiry. Basically, if you are not blathering online about what you intend to do, the government does not have a clue.

The third, the political reliability of the rank and file of the armed forces is firmly rooted in the local native population. In Northern Ireland, we knew better than to try to deploy Irish

regiments. Where is the government going to f find non-English regiments to police England? The loyalty even of the top SAS is also dubious in my opinion given that they have recently been targeted by lawfare on the part of their own government.

My working assumption then is that the role of government and military and police forces in the coming conflict will mostly be neutral. Uh to start will focus essentially on securing as much as it can of elite enclave normality while letting events play out and in the wider national sphere until the tipping point where elites detect who is going to win. Then they'll join that team.

Beyond that, uh, my confidence in my powers of future telling are exhausted. It is very possible that the Britain end up like the Canaanites or the Acadians, people of historical interest, their monuments visible here and there in some sort of ruination of interest to archaeologists and historians.

That would be a tragedy but that is a very uh viable option in front of us and in fact it is uh a possibility that is quite quite close. 31% 31% that is the number of respondents to a 2024 poll who agreed with the statement that civil war in the next 10 years was likely or very likely.

[snorts] Again, if that poll was taken today, I'd be astonished if it was not a larger number than 31%. 80% and 60% are the numbers of respondents in the same poll who felt that the country was respectively in a dire state and could only get worse.

72% is the number of Britons who according to the British social attitude survey agree that politicians are only in it for themselves. 53% of Britons according to a Hansard report believe that voting makes no difference to who is in power which is the most commonly stated political opinion in the country.

It is also a true statement according to uh a great deal of authoritative scholarly research when it comes to disagreement between elite and street as we see in the immigration debate elite always wins 100% it wins people have noticed this fact moreover 32% agree with the statement that a great replacement is occurring as I've mentioned 60% and 17% % these are the numbers of Britons between the ages of 18 and 34 who agree respectively that some sort of hostile activism is permissible to drive change and that violence is included in this permissible category.

So 17% of 18 to 34 year olds uh think that violence is permissible to drive change. Uh if you're guessing, wondering what the overall number is, that's 2.25 million people, which is a pretty good recruitment pool. I suggest

31 um 31% [clears throat] is the number of Britons who concluded in a study done last summer with the statement when I think about the political and social institutions of this country I can't help but think burn it all down

4 to 11 is the average length in years of civil wars in the post 1945 era. There are a range of estimates. I conclude with that number because I don't think that civil war can be avoided. I think uh the minds of responsible smart people like yourselves now should be on mitigation strategies. How do you minimize the damage that is going to occur?

uh the most important factor in minimizing damage is reducing the duration of conflict. This is going to happen in my opinion probably sooner than you think and uh there are serious well-grounded historical and empirical reasons to believe that the most important thing is to get it over with fast. And that's all I have to say. Thank you.

ALI: Wow. Okay. Yes, there is a lot to say on this topic. Um, my mind is racing. So, first of all, I appreciate

Kafli 3: Reflection on the warning the way in which Professor David Betts was approaching this in a manner that didn't seem to me hyperbolic. It didn't seem like he was exaggerating. I think the the way he was presenting his findings, his research, and his predictions, I do believe are legitimate.

I think we can all sense it, especially over the last couple of years. Uh I think the the tension in Britain, in Europe, particularly if you look at France, uh but also you know Sweden and Germany and and Italy um you know what we saw in the in the south of Spain recently. I think all of this has just gotten to a boiling point now.

Now, as well as that, I want to maybe make another important observation here, which is that he was describing how the the the pretext for civil war often is predicated on the different populations having different opposing views uh whether over small things or like symbolic stands. So, you can see that with the pro Palestine thing, absolutely diametrically opposed groups uh in Europe and in the west right now.

um polar opposite political parties. Whereas once upon a time they were just s sort of disagreeing over different policies, now it is outright polarization. That's certainly a big factor. You know, differences of opinion on abortion and the borders and um all kinds of other like transl issues which have become like uh absolute, you know, explosive topics that are ready to just erupt at any moment.

Um, and he mentioned at the beginning of the video that this is kind of the a hangover from a civilizational project that really started about 200 years ago. um you got the sort of industrial revolution playing into that. But I would actually say that this goes back further not only to the enlightenment uh breakaway from Christianity uh and how everything else every political ideology and philosophy has been a kind of attempt at replacing Christianity and putting something else man-made on the altar of God so to speak. Uh I would say this actually goes

even further back than that. The biggest thing that I think has contributed to this huge rift within Europe, within the

Kafli 4: Historical roots of the crisis
West, and the um the thing that also helped in in the Islamic conquest of Christendom was the great schism that occurred about a thousand years ago between the churches of the east and the west. Okay, this is the basically for the first thousand years there was one church. Okay, orthodoxy prevailed.

There was a huge schism. the Roman uh uh church split from the rest. And what happened then was kind of waring basically war and conflict between the two, but then also a fracturing and a weakening of Christrysendom by which the uh Islamic uh groups were able as ge geographic proximity allowed them to to take over the eastern side of of Christrysendom.

And then certain new belief systems that were started to be included with later developments under the Roman Catholic Church and then later

Kafli 5: Theological and secular shifts into the Protestant world. New belief systems which for example said that well you can just basically break away from the first you know thousand years of Christianity and start creating your your own doctrines and saying that you can basically take your own interpretation of scripture and just basically create your own new churches, new religions. That gave rise to what we now have which is 40,000 different denominations of Christianity all having

Kafli 6: Final reflections
completely different perspectives which then created a kind of cultural millu which led up to postmodernism that says that we all have our own personal truth and we get to create our own truth and our own perspective on things and we all have to be tolerant of each other's perspectives and there's no such thing as objective truth anymore.

This gave rise to populations that now can't agree on anything. can't agree on whether a baby has the right to live right in the womb. It can't agree whether there should be gay marriage or not gay marriage or this or that. And it has no basis to really say well actually we should say no to Islamic um growth in our countries.

We should say no to building mosques because part of this new ultra kind of Protestant version of Christianity and I know not all pro protestants that are watching the show will agree with this but you can see this most exemplified in the Church of England stance where you have you know bishops and and clergy and priests that are welcoming uh Islamic open days where they're taking Christians to the mosques and they're letting the the Muslims come into the cathedrals in Britain and do their call to prayer because again we now have to tolerate all these

different perspectives and you know they have their way of of of having a relationship with God. We have ours. We ought to be tolerant of them.

And so all of this kind of stuff really started to arise as a result of the great schism which split Europe in in half, which split Christendom in half. And the devastating consequences of that are still being felt today. And so you have all this stuff happen and then people try to break away from Christianity. They start coming up with their own political ideologies, fascism, communism, whatever to try and replace it. And then what does that do?

It gives rise to World War II. It gives rise to this. It gives rise to that. And you have all these political ideologies, all this kind of post-modernist thinking, all these new uh critical race theory and this and that and social justice theory and feminism. All of this stuff is erupting out of the heretical Europe that was left after the the great schism um of the date I believe is 1054, but like some of it was happening a little bit before, some of it was happening a bit after.

So, if you want to understand what's really happening to Europe today, you actually have to go back a thousand years. Anyway, a long rant there at the end of that video. Uh, but I hope you can see why I believe it's now time to actually share some of these thoughts because Europe is on the brink yet again.

Please do let me know your thoughts down below. Let's keep it friendly. I don't want to have a whole kind of uh denominational battle in the comments. That's not what I'm about. Um, but I I think we have to have an honest and open conversation about this and the implications of what the great schism uh actually did uh to Europe and how it planted the seeds of what we're seeing today.

So anyway, let me know your thoughts. Much love to all of you. Uh, subscribe to the show, hype it, comment, uh, check out the merch link, consider buying a coffee. Uh, the link to the to this video will be in the comment section down below. Um, just incredible work there by Professor David Betts. So anyway, God bless you all.

1. kafli: Inngangur að átökunum

ALI: Ég tel ekki hægt að komast hjá borgarastyrjöld. Ég tel að ábyrgir og skynsamir einstaklingar, eins og þið, ættu nú að beina sjónum sínum að leiðum til að draga úr afleiðingunum. Að mínu mati mun þetta gerast, líklega fyrr en þið haldið. Guð minn góður. Jæja. Ég veit að ég hef sagt þetta áður, en ef ég hefði hnapp sem ég gæti ýtt á, og það myndi tryggja að allir í Evrópu sæju þessa ræðu, þá myndi ég svo sannarlega ýta á þann hnapp.

Hér er á ferðinni maður að nafni David Bett prófessor, sem er sérfræðingur í borgarastyrjöldum. Hann lítur ekki á það sem kenningu að borgarastyrjöld muni brjótast út í Evrópu; hann telur það öruggt. Þetta mun gerast mjög, mjög fljótlega. Að hans mati er það eina sem hægt er að gera núna að draga úr tjóninu og reyna að hafa áhrif á það hversu lengi átökin munu vara – en hann telur til dæmis að borgarastyrjöld í Bretlandi gæti staðið yfir í um 11 ár. Hann segir einnig að Írland sé líklegast til að verða fyrst til að lenda í borgarastyrjöld, og að ýmis önnur Evrópuríki muni fylgja í kjölfarið.

Ég skynja ekki snefil af ýkjum í orðum þessa manns. Ræðan er full af staðreyndum, gögnum og dæmum úr öðrum átökum, og hún er afar ítarleg. Hann fer nákvæmlega yfir það ferli sem mun eiga sér stað. Ég skil vel hvers vegna þetta myndband hefur fengið vel yfir milljón áhorf á skömmum tíma. Það er að finna ýmis gullkorn í miðri ræðunni og undir lok hennar.

Þið viljið alls ekki sleppa þessu, og þið munuð ekki sjá eftir því að horfa á allt saman. Efnið er afar verðmætt og þegar þið hafið lokið við að horfa munuð þið vilja deila þessu með eins mörgum og þið þekkið. Trúið mér. Ég hef líka ýmislegt að segja í lokin, svo verið endilega áfram með okkur. Við ætlum að horfa á allt saman, og þetta mun varpa ljósi á stöðuna í Evrópu. Byrjum! 2. kafli: Greining prófessors Betts

David: Ég sé á skjánum að titill erindis kvöldsins endar á spurningarmerki. Ég tel þó að það eigi ekki heima þar, því ég er þeirrar skoðunar að Evrópa stefni beint í borgarastyrjöld. Ég mun útskýra hvers vegna það er svo á eftir. En fyrst langar mig að svara spurningu sem kemur næstum alltaf upp þegar fólk tekur undir þau rök sem sett eru fram: Í hvaða landi, David, heldur þú að þetta muni gerast fyrst?

Stutta svarið er að þetta verður mjög tæpt. Svíþjóð, Frakkland, Þýskaland, Spánn, Bretland og fleiri lönd eru öll líkleg til að „vinna“ þessa dapurlegu keppni. En ef ég yrði að giska – og með fullri virðingu fyrir meðræðumanni mínum – þá myndi ég nefna Írland. Þar er tiltölulega nýleg saga um innri átök, hefð fyrir þjóðernislegri píslarvættisdýrkun og stjórnmálastétt sem sýnir ótrúlegt skilningsleysi á aðstæðum.

Lengra svarið er hins vegar að það skiptir í raun ekki miklu máli hver fer af stað fyrst; þegar átökin hefjast á einum stað er mjög líklegt að þau breiðist út hvert sem er. Einn sterkasti vísbendingin um líkur á borgarastyrjöld í tilteknu landi er sú staðreynd að borgarastyrjöld geisar

í nágrannalandi. Í erindi mínu í kvöld mun ég aðallega fjalla um Bretland, þar sem það er það dæmi sem ég þekki best. Ég bý þar sjálfur og flestar ítarlegar rannsóknir mínar snúast um það efni.

Hvaðan sem þið komið í Vestur-Evrópu munuð þið engu að síður kannast við ýmislegt af því sem ég nefni – ég er viss um að þið þekkið þetta úr ykkar eigin heimalöndum. Og ef einhver ykkar kemur frá enn fjarlægari hlutum vestræna heimsins – Bandaríkjunum, Kanada eða jafnvel Ástralíu – þá veit ég að þið munuð kannast við svipaða stöðu.

Að mínu mati má segja, í stærra samhengi, að kreppan sem vestrænn heimur glímir við í dag sé eins konar „menningarlegur timburmenn“ – afleiðing af hægfara hruni þess nútímaverkefnis sem hófst fyrir rúmum 200 árum. Ég segi allt þetta núna í upphafi, því þótt ég muni fjalla um nýlegar skoðanakannanir, rannsóknir og fyrirsagnir í blöðum – sem benda til áhyggjuefna og þess háttar – er mikilvægt að leggja áherslu á að helstu orsakavaldar komandi borgarastyrjaldar eru kerfislægir og langtímaeðlis.

Það tók langan tíma að grafa undan grunnstoðum vestrænnar sjálfsvirðingar, velmegunar og getu. Ef þér er annt um þessa hluti, þá ertu líklega mjög, mjög reiður. Eins og Carl Popper varaði við, þá hlýtur óheft umburðarlyndi að leiða til þess að umburðarlyndið sjálft verði að engu. Þannig að ef þú finnur fyrir þessari reiði, þá er hún skiljanleg. Það mun taka langan tíma að bæta þann skaða sem hefur orðið. Og til að svara sumum þeirra spurninga sem nýlega voru bornar fram: ég er ekki viss um að það sé yfirhöfuð hægt að bæta úr þessu.

Víkum nú að Bretlandi. Bretland er í dag í ástandi sem bandaríski rithöfundurinn Samuel Francis kallaði „anarkó-harðstjórn“ (e. *anarcho-tyranny*). Þetta má skilgreina sem stjórnarfar sem sameinar tvo þætti sem virðast andstæðir: annars vegar kúgandi valdbeitingu gegn saklausu fólki, og hins vegar algjöra lömun þegar kemur að því að sinna grundvallarskyldum stjórnvalda.

Þetta birtist kannski skýrast í þeim mistökum – sem hafa varað í heila kynslóð – að hafa ekki komið í veg fyrir...

, að refsa eða jafnvel að rannsaka alvarlega fjöldanauðganir, mansal, pyntingar og morð á aðallega hvítum verkalýðsbörnum af völdum aðallega pakistönskra samfélagsmiðaðra kynferðislegra pyntingakerfa, ásamt vaxandi ákveðni í að kúga venjulega löghlýðna innfædda íbúa með ritskoðun, hatursglæpum, glæpaeftirliti með félagslegri verkfræði og hreinskilnislega eftirliti frá 1984.

Almennt séð er hver þáttur stjórnmálahagkerfisins í kreppu eða í upphafi rústs. Ekkert virkar. Bretland hefur verið brotið. Svo hvert leiðir það okkur? Brotið Bretland eða jafnvel sundrað Bretland eins og nýleg skýrsla orðaði það eru algengar leiðir til að lýsa núverandi ástandi. Viðeigandi fræðilegt hugtak er flokkaskipt, sem er þess virði að skilgreina stuttlega huglægt.

Flokkaskipting er ástand samfélagsins þar sem aðalhópurinn, aðalþjóðin, ættbálkurinn, hvað sem er, skiptist eða klofnar í smærri, næstum alltaf samkeppnishæfa undirhópa sem stunda eigin hagsmuni og markmið sem forgangsverkefni en eða stundum í beinni mótsögn við stærri hópinn. Þú getur litið á það sem litróf.

Öðru megin við litrófið eru a) eðlileg stjórnmál, síðan b) deilumál. Þá kemur c) flokkadráttur í málefnum, d) flokkadráttur í pólmálum, e) herskárni og að lokum f) borgarastyrjöld.

Venjuleg stjórnmál þurfa ekki miklar útskýringar. Við eðlilegar stjórnmálaaðstæður nennir enginn að efast um lögmæti þeirra. Þetta er grundvallarforsenda. Sem dæmi um deilumál gætuð þið íhugað Occupy Wall Street árið 2011 og aðrar alþjóðlegar hreyfingar gegn sparnaði.

c) Deilumál eru þegar samkeppnishópar byrja að myndast í kringum einstök efnisleg mál eins og fóstureyðingar eða dauðarefsingar.

d) Pólflokkadráttur á sér stað þegar stjórnmálasamkeppni færist frá ágreiningi um tiltekin mál yfir í rótgróna táknræna sundrungu í sjálfsmynd.

e) Viðvarandi flokkadráttur í pólmálum leiðir til félagslegrar sundrunar sem einkennist af tilkomu herskárni sem er í raun skipulögð nauðung.

Nema stjórnvöld endurheimti með einhverjum hætti á því stigi lögmæta einokun sína á ofbeldi, þá er næsta skref borgarastyrjöld.

Bretland er um þessar mundir í ástandi þar sem ríkir öfgafullur sundrungarhugur. Samfélagið er ekki enn komið á það stig að vera að hrynja, en við sjáum nú þegar merki um herskáa tilburði hjá tilteknum hópum. Hér er rétt að staldra við hugtak Francisar um „eiturlyfja-harðstjórn“ (e. *narco-tyranny*), því það er mikilvægt að átta sig á því að slíkt ástand verður ekki til vegna vanhæfni einnar saman, heldur vegna þess að hagsmunum valdastéttarinnar þjónar að veikja sjálfsstjórn, grafa undan hefðbundnum stofnunum og veikja stöðugleika millistéttarinnar.

Að endurtaka málið: núverandi, eldfima ástand samfélagsins varð ekki til á náttúrulegan hátt, né heldur með lýðræðislegum hætti. Það varð til sem bein afleiðing af ákvörðunum valdastéttarinnar. Eins og áður hefur komið fram, þá afhjúpar stefnan í innflytjendamálum – meira en nokkuð annað – tvískinnung valdastéttarinnar, og sýnir hversu djúp og breið gjáin er orðin á milli stjórnvalda og almennings.

Í Bretlandi hafa bæði Íhaldsflokkurinn og Verkamannaflokkurinn, allt frá árinu 1945, ítrekað lofað í kosningastefnuskrám sínum að tryggja stýrða og skipulega innflytjendaflutninga. Samt sem áður stóðu báðir flokkarnir fyrir því að hrein innflytjendaaukning nam meira en 200.000 manns á ári, í um 17 ár hvor um sig.

Samkvæmt kenningunni um „miklu skiptin“ (e. *great replacement theory*) er verið að skipta hvítum Evrópubúum kerfisbundið út fyrir innflytjendur sem ekki eru hvítir; þetta gerist í gegnum markvissa stefnu um fjöldainnflytjendaflutninga og hærri fæðingartíðni meðal minnihlutahópa.

Þessari hugmynd er gjarnan hæðst að í „fínum“ samkvæmum, en samkvæmt könnun sem gerð var í Bretlandi árið 2023 telja um 32% fullorðinna að hún eigi sér stoð í raunveruleikanum. Ég yrði mjög hissa ef könnunin yrði endurtekin árið 2026 og talan væri ekki orðin verulega hærri en 32%.

Er þá nokkur furða að svo margt fólk – fólk sem áður var fullkomlega venjulegt – tali nú um svik, og beini orðinu „landráðamaður“ að þjóðarleiðtogum sínum af mikilli heift? Ég myndi segja: nei, engin furða. Fólk er reitt, og það hefur fulla ástæðu til þess. En þeir sem fólkið er reitt út í sýna engin merki um iðrun. Í fyrsta lagi má ætla að við stefnum í átt að uppreisn alþýðunnar – íhaldssamri uppreisn þar sem hinir undirokuðu reyna að refsa valdhöfum sínum fyrir að bregðast skyldum sínum samkvæmt samfélagssáttmálanum, og fyrir að breyta leikreglunum gegn vilja almennings.

Þetta gæti líkst „blýárunum“ á Ítalíu, „skítugu stríðunum“ í Rómönsku Ameríku, eða kannski öllu heldur átökunum á Norður-Írlandi – en í mun stærri mælikvarða. Samfélag sem nú þegar einkennist af öryggisráðstöfunum mun verða enn víggirtara, þar sem valdastéttirnar leita skjóls bak við fleiri veggi, fleiri verði og aukið eftirlit. Þetta mun verða blóðugt.

Í hermileikjum sem við höfum framkvæmt, þar sem hópar taka að sér hlutverk andstæðinga (svokölluð „rauð lið“), kemur í ljós að þeir velja oftast dómara og fjölmiðlafólk sem fyrstu skotmörk. Þessi skotmörk eru valin vegna þess að þau njóta tiltölulega lítillar verndar...

ástand og aðgengi, afleiðing af rangri væntingu um öryggi af þeirra hálfu. Annar lykilþáttur er skynjuð miðlæg staða þeirra í tveimur oft nefndum kvörtunum, tvíþættri réttarkerfi og hlutdrægni fjölmiðla eða stjórnun fjölmiðla. Annað sem mun gerast er að breskt líf verði ofmetið eftir þjóðernislegum línum. Ég mun hægja á mér. Annað sem mun gerast er að breskt líf verði ofmetið eftir þjóðernislegum línum.

Það sem ég kalla fjölbreytta hreyfingu er í raun þegar að eiga sér stað á vissan hátt, nokkuð augljóslega á stöðum eins og Tower Hamlets í London, Spark Hill í Birmingham og tylft annarra staða á austur-vestur rönd norðurhluta landsins sem eru þegar í raun þjóðernislegir á svæðum, samningsbundnum löggæslusvæðum með samsíða réttarkerfum, öðrum hagkerfum og eins og nýleg rannsókn á nauðgunargengjum varpaði ljósi á svæði þar sem kynferðisleg rándýr eru landlæg og umfangsmikil.

Nokkuð minna augljóst er hröðun hvítra flótta frá stórborgum og sérstaklega útbreiðsla fyrirbærisins til hinna efnameiri. Þetta ætti að vera almennt ógnvekjandi í stjórnmálum. Það er

fullt af fólki sem skilur til fulls alvarleika ástandsins, þó að það sé enn erfiðara fyrir ferilinn að tala um það opinskátt.

En þessi vitund var það sem hræddi þá svo mikið við fánahreyfingarnar sem eru í gangi. Þegar þegar sundruð samfélög byrja að afmarka landsvæði sitt á þennan hátt, er það sterkt félagslegt merki um að samfélagið sé að nálgast blossapunkt sinn.

Helsta taktíkin í þessari annarri tegund borgarastyrjaldar, balkanskaða form borgarastyrjaldar, verður mjög gömul. Það verður umsátur um þéttbýli með nokkrum óvæntum snúningum 21. aldarinnar. Á margan hátt mun það minna á umsátrið um Sarajevo, en miklu meira undir stjórn hersveita sem nota aðferðir til að raska kerfum, mikilvægast af öllu, innviðaárásir til að brjóta niður eða eyðileggja lífsbjörgunarkerfi þéttbýlissvæða þar sem ekki er innfæddur.

Pólitískt markmið þessarar átök eru mjög einföld, eða í þessum átökum er það mjög einfalt. Það er að neyða ekki innfædda til að fara. Stefnan er að skapa lífsskilyrði í borgunum sem eru svo óbærileg að það er betra að fara heldur en að vera um kyrrt. Taktíkin er tiltölulega einföld. Þær krefjast fárra háþróaðra vopna, eða í raun engra vopna, og eru frekar erfiðar að giska á, að verjast.

Þegar [fnýtur] ég segi að það þurfi engin vopn, þá eru viðeigandi vopn fyrir árásir á innviði hlutir eins og kvörn, sleggjur, og kannski asetýlenbrennarar og þess háttar. Þetta er ekki ólíkleg sigurkenning því meginforsenda hennar, sem er óstöðugleiki nútíma borgarástands á bestu tímum, er eitthvað sem fræðimenn í borgarfræði hafa varað við í 50 ár.

Aftur, í hermum rauða liðsins af þessari tegund átaka, ákveða leikmenn oft að ráðast á eldsneytisdreifingarkerfið, sérstaklega bensínstöðvar borga sem eru skotmörk truflana. Aftur, rökfræðin er einföld og eyðileggjandi. [fnýtur] Eldsneytiskerfi eru auðvelt að ráðast á. Þau eru eldfim, ef ekki sprengifim samkvæmt skilgreiningu. Þau eru erfið í viðgerð og dýr í skiptum.

Reyndar er ómögulegt að skipta um þau í borgarastyrjöld þar sem engin trygging er tiltæk.

[fnýs] Þar að auki hefur truflun á eldsneytisframleiðslu mjög skjót áhrif á allt annað í skipulagsmálum, síðast en ekki síst matvæladreifingarkerfið, sem er hefðbundið vopn umsátursskipa. Í stuttu máli, það er mikið um eldsneytissprengjur. Landið er eins og duftkaka. Þú getur valið þína eigin myndlíkingu. Hver verður neistinn?

Sannleikurinn er sá að það er í eðli neista að enginn getur spáð fyrir um þá nákvæmlega. Southport gæti hafa verið einn slíkur, sem skýrir hvers vegna stjórnvöld brást við á þann hátt sem þau gerðu, í ofboði og sýndu öll klassísk merki um ákvarðanatöku undir ótta. Göngsýn, hlutdrægnismögnun og hugræn ofhleðsla.

Vandamálið er að það er enginn skortur á mögulegum eldsneytispunktum því þegar þú hleður eldsneytinu upp alls staðar, þá hlýtur það að kvikna einhvers staðar og breiðast út. Ég er að nálgast endalokin.

Hvert leiðir eldsneytisvæðing okkur? Ég sé tvo sterka möguleika hér. Í fyrsta lagi leiðir það í raun til útrýmingar Bretlands í þeim skilningi að það verði samfelld menningarleg heild sem er undir stjórn fólks sem deilir raunverulega breskri sjálfsmynd. Annar möguleikinn er að það leiði til stórfellds og útbreidds borgarastyrjaldar eins og ég hef lýst með þremur helstu stríðsaðilum. Ég hef þegar nefnt líklega stefnu og aðferðir sem verða notaðar. Ég held að á þeim tíma sem eftir er muni ég aðeins segja nokkur orð um hlutverk stjórnvalda. Þegar byltingar eiga sér stað er líklega mikilvægasti ákvarðandi þátturinn í niðurstöðunni hvaða leið herinn eða öryggisþjónustan ákveður almennt að beina hollustu sinni. Ef það helst við stjórnvöld þá ráða yfirstétt almennt.

Ef herinn fylkir sér með almenningi, þá tapa valdastéttirnar yfirleitt og enda undir fallöxinni.

Ef herinn heldur sig hlutlausan – *snöggt andardráttarhljóð* – þá gæti þróunin fallið hvorum aðilanum í vil. Það sem ég ætla að segja núna gæti þótt umdeilt, því ég tel ekki að herinn muni gegna úrslitahlutverki í þeim átökum sem hér er um að ræða. Það eru gildar ástæður fyrir þessari ályktun. Sumar þeirra gætu komið ykkur á óvart.

Í fyrsta lagi, eins og allir vita, eru vestrænir herir mjög fámennir miðað við sögulegan mælikvarða. Þeir eru einnig sérstaklega sniðnir fyrir hernaðaraðgerðir erlendis, fremur en inngrip innanlands. Í öðru lagi er lögreglan einnig fámenn, og sá hluti hennar sem hefur sérstaka þjálfun og búnað til að takast á við erfiðustu verkefnin við að viðhalda allsherjarreglu, er í raun afar lítill.

Þar að auki hefur geta lögreglunnar til leynilegra aðgerða og innfiltrationar – sem áður byggðist á starfsemi sérstakra öryggissveita – verið nánast þurrkuð út. Við vitum þetta vegna gagna sem komið hafa fram í opinberri rannsókn á leynilegum lögregluaðgerðum sem nú stendur yfir. Í stuttu máli: ef þú ert ekki sjálfur að guma af áformum þínum á netinu, þá hefur ríkisstjórnin enga hugmynd um hvað þú hyggst fyrir.

Í þriðja lagi er pólitísk tryggð almennra hermanna djúpt rætuð í heimamönnum. Á Norður-Írlandi vissu menn betur en að senda írskar herdeildir til að sinna löggæslu. Hvar ætlar ríkisstjórnin að finna herdeildir sem eru ekki enskar til að sinna löggæslu á Englandi? Jafnvel tryggð úrvalsliðs á borð við SAS er, að mínu mati, vafasöm – sérstaklega í ljósi þess að ríkisstjórnin hefur nýlega beitt lagalegum aðgerðum gegn þeim.

Mín forsenda er því sú að hlutverk ríkisstjórnar, hers og lögreglu í komandi átökum verði að mestu leyti hlutlaust. Í upphafi munu þessir aðilar einbeita sér að því að viðhalda eðlilegu ástandi innan „bóla“ valdastéttanna, á meðan atburðarásin í samfélaginu öllu fær að þróast.

Þetta mun halda áfram þar til vendipunkti er náð, þar sem valdastéttirnar átta sig á því hver mun fara með sigur af hólmi. Þá munu þær ganga til liðs við þann aðila.

Hvað varðar framhaldið... þá er trú mín á eigin spádómsgáfu þrotin. Það er vel mögulegt að Bretland endi eins og Kanaanítar eða Akadíumenn – þjóðir sem hafa sögulegt gildi, en minnisvarðar þeirra sjást hér og þar í rústum sem vekja áhuga fornleifafræðinga og sagnfræðinga.

Þetta væri harmleikur, en þetta er raunhæfur möguleiki sem blasir við okkur – og í raun er þetta möguleiki sem er býsna nálægur. 31% – það er hlutfall þeirra sem tóku þátt í könnun árið 2024 og tóku undir þá fullyrðingu að borgarastyrjöld á næstu 10 árum væri líkleg eða mjög líkleg.

[fnýs] Aftur, ef þessi könnun væri gerð í dag, myndi það koma mér verulega á óvart ef hlutfallið væri ekki hærra en 31%. Í sömu könnun töldu 80% þátttakenda að landið væri í alvarlegu ástandi, en 60% töldu að ástandið gæti aðeins versnað.

Samkvæmt könnun á viðhorfum Breta eru 72% sammála því að stjórnmálamenn hugsi eingöngu um eigin hagsmuni. Samkvæmt skýrslu frá Hansard telja 53% Breta að það skipti engu máli fyrir valdahafana hverjir kjósa – og er þetta sú pólitíska skoðun sem algengast er að heyra í landinu.

Þetta er einnig staðreynd samkvæmt fjölmörgum vandaðum fræðirannsóknum þegar kemur að misræmi milli valdastéttarinnar og almennings. Eins og sést í umræðunni um innflytjendamál hefur valdastéttin alltaf betur – í 100% tilvika – og fólk hefur tekið eftir þessu. Þar að auki eru 32% sammála þeirri kenningu að „mikil skipti“ (e. *great replacement*) eigi sér stað. Eins og ég hef áður nefnt, þá eru 60% og 17% Breta á aldrinum 18 til 34 ára sammála því – í sömu röð – að hvers kyns fjandsamleg aðgerðastefna sé leyfileg til að knýja fram breytingar, og að ofbeldi falli þar undir.

Þannig að 17% fólks á aldrinum 18 til 34 ára telja ofbeldi vera leyfilegt tæki til að knýja fram breytingar. Ef þú ert að velta fyrir þér hver heildarfjöldinn er, þá nemur hann 2,25 milljónum manna – sem er býsna stór hópur til að sækja liðsstyrk í. Ég vil benda á...

...að um 31% Breta – samkvæmt rannsókn sem gerð var síðasta sumar – tóku undir þá fullyrðingu að þegar þeir hugsa um stjórnmála- og samfélagsstofnanir landsins, þá geti þeir ekki annað en hugsað: „Rífið þetta allt niður.“

Meðallengd borgarastyrjalda eftir árið 1945 er á bilinu 4 til 11 ár. Það eru til ýmsar áætlanir um þetta. Ég nefni þessar tölur vegna þess að ég tel að ekki sé hægt að komast hjá borgarastyrjöld. Ég tel að skynsamir og ábyrgir einstaklingar – eins og þið – ættu nú að beina sjónum sínum að því hvernig hægt sé að draga úr afleiðingunum. Hvernig lágmörkum við þann skaða sem óhjákvæmilega mun hljótast af þessu?

Mikilvægasti þátturinn í að lágmarka skaðann er að stytta þann tíma sem átökin vara. Að mínu mati mun þetta líklega gerast fyrr en þið haldið, og það eru veigamiklar, sögulega og raunprófanlega studdar ástæður til að ætla að mikilvægast sé að ljúka þessu sem allra fyrst. Þetta er það sem ég hef að segja. Takk fyrir.

ALI: Vá. Ókei. Já, það er margt hægt að segja um þetta efni. Hugsanirnar hrannast upp hjá mér. Í fyrsta lagi vil ég þakka...

3. kafli: Hugleiðingar um viðvörunina – og þá nálgun sem prófessor David Betts beitti, sem...

...virðist mér ýkt. Það virtist ekki eins og hann væri að ýkja. Ég tel að sú leið sem hann notaði til að kynna niðurstöður sínar, rannsóknir og spár, sé byggð á traustum grunni.

Ég held að við finnum öll fyrir þessu, sérstaklega síðustu árin. Spennan í Bretlandi og Evrópu – sérstaklega ef litið er til Frakklands, en einnig Svíþjóðar, Þýskalands og Ítalíu, ásamt því sem við sáum nýlega í suðurhluta Spánar – virðist nú vera komin á suðupunkt.

Auk þess vil ég benda á annað mikilvægt atriði: hann lýsti því hvernig kveikjan að borgarastyrjöld byggist oft á því að ólíkir hópar innan samfélagsins hafi gjörólíkar og andstæðar skoðanir – hvort sem um er að ræða smávægileg mál eða táknræna afstöðu. Þetta má til dæmis sjá í tengslum við málefni Palestínu; nú eru til staðar hópar í Evrópu og á Vesturlöndum sem standa í algjörri andstöðu hver við annan.

Stjórnmálaflokkar eru orðnir algjörar andstæður. Þar sem áður var um að ræða ágreining um stefnumál, ríkir nú algjör pólun. Þetta er vissulega stór þáttur. Skoðanaágreiningur um fóstureyðingar, landamæri og ýmis önnur mál – sem hafa orðið að gríðarlega eldfimu efni – getur blossað upp hvenær sem er.

Í upphafi myndbandsins minntist hann á að þetta væri eins konar eftirköst af menningarlegu verkefni sem hófst fyrir um 200 árum, þar sem iðnbyltingin spilaði meðal annars inn í. Ég myndi hins vegar segja að ræturnar nái enn lengra aftur – ekki bara til upplýsingaaldarinnar og þess tíma þegar menn sneru baki við kristinni trú, heldur má líta á allar aðrar stjórnmálahugmyndafræði og heimspeki sem tilraunir til að koma í stað kristninnar; að setja eitthvað manna settað í stað Guðs, ef svo má segja. Ég tel að þetta nái í raun enn lengra aftur í tímann. Það sem ég tel hafa átt stærstan þátt í þessari miklu gjá innan Evrópu – og innan

Kafli 4: Sögulegar rætur kreppunnar

Vesturlanda – og sem jafnframt auðveldaði íslamska landvinninga í kristnum löndum, var hinn mikli kirkjuskilnaður sem átti sér stað fyrir um þúsund árum milli kirkna í austri og vestri. Í raun var aðeins ein kirkja til staðar fyrstu þúsund árin; rétttrúnaðurinn var ríkjandi.

Þá varð mikill klofningur; rómverska kirkjan skildi sig frá hinum hlutanum. Í kjölfarið fylgdu átök og deilur á milli þessara tveggja fylkinga. Þetta leiddi til sundrungar og veikingar kristna heimsins, sem gerði íslamskum hópum kleift – vegna nálægðar í landfræðilegum skilningi – að ná yfirráðum yfir austurhluta kristna heimsins.

Síðar komu til sögunnar ný trúarkerfi innan rómversk-kaþólsku kirkjunnar, og síðar

Kafli 5: Guðfræðilegar og veraldlegar breytingar í átt að mótmælendatrú. Þessi nýju trúarkerfi boðuðu meðal annars þá hugmynd að hægt væri að slíta sig frá fyrstu þúsund árum kristninnar, móta sínar eigin kenningar, túlka ritningarnar eftir eigin höfði og stofna nýjar kirkjur eða jafnvel ný trúarbrögð. Þetta varð upphafið að því ástandi sem við sjáum í dag, þar sem til eru um 40.000 mismunandi kristnar kirkjudeildir, sem allar hafa

Kafli 6: Lokaorð

gjörólík sjónarmið. Þetta skapaði menningarlegt umhverfi sem leiddi til póstmódernisma – hugmyndafræði sem gengur út á að hver og einn eigi sinn eigin sannleika, geti skapað sinn eigin sannleika og sitt eigið sjónarhorn á hlutina. Samkvæmt þessu eigum við öll að sýna hvert öðru umburðarlyndi gagnvart ólíkum sjónarmiðum, en hlutlægur sannleikur er ekki lengur til.

Þetta hefur leitt til þess að fólk getur ekki lengur komið sér saman um neitt. Fólk getur ekki orðið ásátt um hvort ófætt barn eigi rétt á lífi í móðurkviði, hvort heimila eigi hjónabönd samkynhneigðra eða ekki, eða um ýmis önnur mál. Og það er enginn grundvöllur fyrir því að segja, í raun og veru, að við ættum að segja nei við útbreiðslu íslams í löndum okkar.

Við ættum að segja nei við byggingu moska – því þetta er hluti af nýrri, öfgafullri útgáfu af mótmælendatrú. Ég veit að ekki allir mótmælendur sem horfa á þáttinn munu vera sammála þessu, en þetta kemur skýrast fram í afstöðu Ensku kirkjunnar (Church of England). Þar sjáum við biskupa og klerka taka fagnandi á móti „opnum dögum“ íslams, þar sem kristnu fólki er farið með í moskur, og múslimar fá að koma inn í dómkirkjur í Bretlandi til að flytja bænakallið sitt. Röksemdin er sú að við verðum að umbera öll þessi ólíku sjónarmið; þeir eiga sína leið til að eiga í sambandi við Guð, og við eigum okkar. Við eigum að sýna þeim umburðarlyndi.

Allt þetta kom í raun til sögunnar í kjölfar mikla klofningsins sem klauf Evrópu í tvennt – og klauf kristna heiminn í tvennt. Hinar skelfilegu afleiðingar þess gætir enn í dag. Og þannig blasir þetta allt við...

...gerist og fólk reynir síðan að slíta sig frá kristninni. Það fer að móta sínar eigin stjórnmálahugmyndafræði – fasisma, kommúnisma eða hvað annað – í tilraun til að koma í stað kristninnar. Og hverju leiðir það af sér?

Það leiðir til síðari heimsstyrjaldarinnar. Það leiðir til þessa og hins. Þarna koma fram allar þessar stjórnmálahugmyndafræði, alls kyns póstmódernísk hugsun, nýjar kenningar á borð við

gagnrýna kynþáttakenningu (e. *critical race theory*), kenningar um félagslegt réttlæti, femínismi og svo framvegis. Allt þetta sprettur upp úr þeirri „villutrúar-Evrópu“ sem varð eftir í kjölfar mikla klofningsins – sem átti sér stað, ef ég man rétt, árið 1054, þótt aðdragandinn hafi hafist fyrr og áhrifin hafi komið fram síðar.

Ef þú vilt skilja hvað er í raun að gerast í Evrópu í dag, þarftu því að fara þúsund ár aftur í tímann. En jæja, þetta varð nokkuð langt mál hjá mér í lok myndbandsins. Ég vona þó að þið skiljið hvers vegna ég tel tímabært að deila þessum hugleiðingum; Evrópa stendur nefnilega enn á ný á barmi einhvers.

Látið mig endilega vita hvað ykkur finnst í athugasemdakerfinu hér að neðan. Höldum umræðunni vinsamlegri; ég hef engan áhuga á að hefja einhvers konar trúardeilur í athugasemdunum – það er ekki mitt markmið. Ég tel hins vegar að við þurfum að eiga heiðarlegt og opið samtal um þetta mál, um afleiðingar mikla klofningsins fyrir Evrópu og hvernig hann lagði grunninn að því sem við sjáum í dag.

Látið mig endilega vita hvað ykkur finnst. Sendi ykkur öllum kærar kveðjur. Gerist áskrifendur, dreifið boðskapnum, skrifið athugasemdir, skoðið varninginn sem er í boði og íhugið að bjóða mér upp á kaffibolla. Hlekkur á myndbandið verður í athugasemdakerfinu hér að neðan. Prófessor David Betts vinnur þarna virkilega frábært starf. Guð blessi ykkur öll.